

IV DIECEZJALNE CZUWANIE MODLITEWNE
W INTENCJI POWOŁAŃ
DO KAPŁAŃSTWA I ŻYCIA KONSEKROWANEGO

PARAFIA ŚW. WAWRZYŃCA DIAKONA I MĘCZENNIKA
KUTNO 12 KWIETNIA 2008

PROŚCIE

PANA ŻNIWA

Tego wieczoru jednoczymy się z całym Kościołem,
który w różnych częściach świata gromadzi się na modlitewnym czuwaniu,
z okazji 45 Światowego Dnia Modlitw o powołania,
celebrowanym jutro w IV Niedzielę Wielkanocną.

Powołania to ten **dar**, który Kościół **codziennie** wyprasza u Ducha Świętego.
Podobnie jak u swych początków, zebrana wokół Maryi Dziewicy, Królowej Apostołów,
wspólnota Kościoła uczy się od Niej wypraszać u Pana nowych apostołów, którzy będą
umieli przeżywać w sobie tę wiarę i tę miłość, jaka jest konieczna w pracy misyjnej.

(BENEDYKT XVI, Orędzie na 45 Światowy Dzień Modlitw o Powołania 2008)

UROCZYSTA PROCESJA ZE SŁOWEM BOŻYM

Z Ewangelii św. Mateusza (9,35-38)

Jezus obchodził wszystkie miasta i wsie. Nauczał w synagogach i głosił ewangelię o królestwie. Leczył także wszystkie choroby i dolegliwości.

A widząc wielkie tłumy ludzi, litował się nad nimi, gdyż byli udręczeni i porzuceni, jak owce, które nie mają pasterza.

Wtedy powiedział do uczniów: «Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście więc Pana żniwa, aby wysłał robotników na swoje żniwo».

I.

ŻNIWO WIELKIE - ROBOTNIKÓW MAŁO

Jezus **wrzuszył się sytuacją tłumu**, gdyż podczas przechodzenia przez miasta i wsie, spotykał gromady ludzi zmęczonych i wyczerpanych, „jak owce bez pasterza” (por Mt 9,36). Z tego **spojrzenia miłości** wypływało zaproszenie skierowane do uczniów: „Proście więc Pana żniwa, aby posłał robotników na żniwo swoje” (Mt 9,38).

(BENEDYKT XVI, Orędzie,2)

Liczba ludności w świecie:	6.212.000.000	
Chrześcijanie w świecie:	2.009.000.000	(32%)
Katolicy w świecie:	1.071.000.000	(17%)
Powołani w świecie:	1.351.621	(0,02%)
W tym		
Kapłani:	406.411	
Ojcowie i bracia zakanni:	191.810	
Siostry zakonne:	753.400	

II.

ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

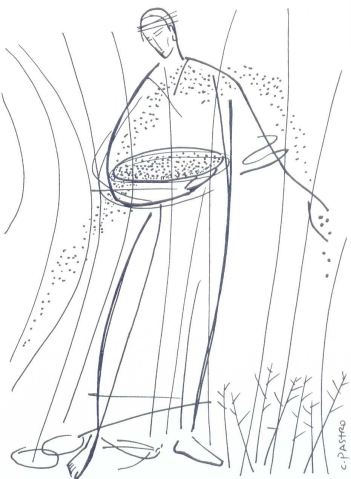
Przedstawienie Chrystusowi potrzeb młodzieży całego świata

III.

PROŚCIE PANA ŻNIWA

*Pośród ludzi, którzy poświęcają się całkowicie na służbę Ewangelii, w szczególny sposób powołani są **KAPŁANI** do głoszenia Słowa Bożego, sprawowania sakramentów, zwłaszcza Eucharystii i Pojednania, zaangażowani w służbę na rzecz małych, chorych, cierpiących, biednych oraz wszystkich tych, którzy przeżywają okres trudności w tych regionach świata, w których nadal wiele jest osób, które dotąd jeszcze nie spotkały naprawdę Jezusa Chrystusa. Do tych osób misjonarze kierują pierwsze orędzie o Jego zbawczej miłości. ... Poprzez swoich kapłanów, Jezus staje się ciągle obecny wśród ludzi naszych czasów, nawet w najbardziej oddalonych zakątkach ziemi.*

(BENEDYKT XVI, Orędzie,5)

*Od zawsze jest w Kościele niemało takich mężczyzn i kobiet, którzy – pociągnięci działaniem Ducha Świętego – decydują się żyć według Ewangelii w radykalny sposób, przyjmując śluby czystości, ubóstwa i posłuszeństwa. „Dzięki ich **KONSEKRACJI ZAKONNEJ**, są oni z definicji wolontariuszami zdolnymi do opuszczenia wszystkiego, aby pójść i głosić Ewangelię aż na krańce świata. Są pełni wyobraźni a ich apostołat często charakteryzuje się oryginalnością i genialnością, która zmusza do podziwu. Oni są hojni, gdyż spotykamy ich często na przyczółkach misji, gdzie podejmują największe ryzyko dla ich zdrowia, a nawet dla życia. Naprawdę Kościół wiele im zawdzięcza” (EN, 69).*

(BENEDYKT XVI, Orędzie,6)

REFLEKSJA POWOŁANIOWA

Ojczy nasz, który jesteś w niebie, ofiaruję Ci wraz ze wszystkimi kapłanami Jezusa-Hostię i siebie samego:

- Adorując i dziękując Ci za to, że w Synu Twoim jesteś dawcą kapłaństwa, życia zakonnego i każdego powołania;
- Wynagradzając Twojemu Ojcowskiemu Sercu, za powołania zaniedbane, uniemożliwione lub zdradzone;
- Aby w Jezusie Chrystusie zadośćuczynić za to, w czym powołani uchybili wobec Twojej chwały, wobec innych ludzi i samych siebie;
- Aby wszyscy zrozumieli wezwanie Jezusa Chrystusa: „Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście aby byli posłani robotnicy na żniwo”;

- Aby wszędzie tworzył się klimat rodzinny, religijny, społeczny, sprzyjający rozwojowi powołań i odpowiedzi na nie;
- Aby rodzice, kapłani i wychowawcy słowem oraz pomocą materialną i duchową otwierali drogę powołanym;
- Aby naśladowano Jezusa Mistrza, Drogę, Prawdę i Życie w ukierunkowywaniu i w formowaniu powołań;
- Aby powołani byli święci, aby byli światłem świata i solą ziemi;
- Aby we wszystkich uformowała się głęboka świadomość powołaniowa: aby wszyscy katolicy wszelkimi środkami wspierali wszelkie powołania i apostołstwa;
- Abyśmy wszyscy poznając naszą niewiedzę i nędzę, czuli potrzebę ciągłego i pokornego trwania przed Tabernakulum, błagając o światło, miłosierdzie i łaskę.

bl. Jakub Alberione

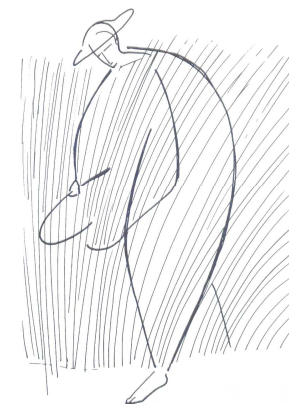
IV.

ABY POSŁAŁ ROBOTNIKÓW NA ŻNIWO SVOJE

*Właśnie dlatego, że byli posłani przez Pana, Dwunastu zostaje nazwanych „apostołami”, czyli **przeznaczonymi na chodzenie po drogach świata**, aby głosić Ewangelię jako świadkowie śmierci i zmartwychwstania Chrystusa...*

*Chodzi tu o mężczyzn i kobiety, którzy – jak pisze św. Łukasz w Księdze Dziejów Apostolskich – „**dla imienia Pana naszego Jezusa Chrystusa poświęcili swoje życie**” (15,26). Pierwszym spośród wszystkich, powołanym przez Pana do bycia Apostołem, jest bez wątpienia Paweł z Tarsu.*

(BENEDYKT XVI, Orędzie,3)

GEST

POZDROWIENIE KS. BISKUPA ANDRZEJA F. DZIUBY

BŁOGOSŁAWIENSTWO